

Мої спогади про війну

Найтривожніший спогад про війну – відчуття незворотності, коли усвідомлюєш, що смерть дуже близько. Усвідомлюєш, що рідним і близьким ти не допоможеш – це тобі не під силу.

Весна. Квітень 2014. У місті чути вибухи, десь у далечині. У бік Слов'янська летять бойові

вертольоти.

Третє травня. Костянтинівка. З боку залізничного вокзалу чути автоматні черги. З настанням темряви в місті лунають сирени. По проспекту йде військова техніка. Телевежа перестала передавати сигнал, але кабельне телебачення поки показує. Є перебої з мобільним зв'язком. Блокпост на Червоноармійськ вражено вогнем, валить густий чорний дим, у дворі відчувається запах горілих шин. На сторінці групи міста Костянтинівки з'явилася інформація: до міста увійшли танки і БТРИ. У телевежі відбувається бій із застосуванням гранатометів.

Це перші спогади, які в пам'яті залишаться назавжди.

Три роки війни на Донбасі люди бачать по-різному. Для одних – це війна за незалежність України, її захист від агресії з боку північного сусіда, для інших – перерозподіл власності олігархами руками громадян, для когось ця війна є лише елементом геополітичної гри.

Ментальний поділ на «свій-чужий» сьогодні набуває масштабів розламу, розколу. Проте, глибинний поділ усіх оточуючих на своїх і чужих не є продуктивним та єдино можливим. Є й просто «інші». Вони не «погані» і не «хороші», вони просто інші. Треба спробувати зрозуміти позицію цього Іншого. Це допоможе подолати ненависть. Треба шукати те, що об'єднує людей та країну.

Зараз спостерігаю за весняним сонечком, що заходить. Воно тепле та лагідне. Я знаю, що за заходом має бути схід. А яким він буде, чи теплим та лагідним, чи жорстоким та кривавим, залежить від нас. І народжується відчуття – не треба більше війни. Ніколи.

Як пам'ять і печаль всієї України,
Як жгуча біль незабутніх втрат,
Піднялася в небо голубина згряя,
Як душі неповернувшихся солдат.
Розправте крила і відлітайте, птиці!
Нехай вас степові вітри несуть -
До домівок, яким все ще не спиться,
Досі - де солдата з фронту ждуть!

Світлана Люльчак